

„Mladosť má krásnu tvár, staroba má krásnu dušu“

Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok.

Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý.

Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi, hovorí jedno príslovie.

Úcta k starším...

Úcta k tým, ktorí tvrdo pracovali, aby sa nám žilo lepšie. Úcta k tým, ktorí sa každý deň vzdávali radosti, ktoré im život ponúkal, aby urobili šťastnými svoje deti. Úcta k našim otcom a k našim mamám. K našim prarodičom. Ku všetkým, ktorí si zodrali svoje ruky, aby naše zostali hladké a nepoškvrnené.

Naši drahí seniori,

prejeme Vám pevné zdravie, veselú myseľ, veľa úsmevu, elánu a radosti zo života. Prežítte ďalšie roky obklopení láskou a úctou, pozornosťou svojich najbližších i vďačnosťou

nás všetkých. Nech je vaša jeseň plná farieb, z ktorých každá bude znamenať jedno krásne prežitie obdobia života.

Všetko dobré želá redakčná rada VN

Čítajte...

30 rokov
klubu dôchodcov
ROZLÚČKA
S LETOM

„Milí jubilanti, milí naši hostia!“

Čas odmeriava v každom ľudskom živote mieru vykonanej práce, záslužných skutkov. Čas je lekárom ľudských sŕdc, dáva priestor na zabudnutie problémov, prežitých bolestí, či nedosiahnutých cieľov.

Všetko na svete môže človek zastaviť, každý pohyb, každú búrku, čo však nezastaví, čo nikdy nespomalí, je čas.

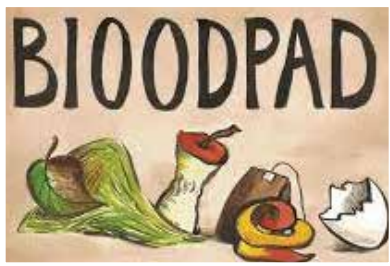
Príbúdajúce roky vôbec nie sú dôvodom na nostalgiu a najmä nie u Vás, lebo obzretie späť na Vaše dielo je plné tvorivosti a neutíchajúceho elánu. V mene svojom a v mene poslancov obecného zastupiteľstva Vám v tento slávnostný deň ďakujem za Vašu celoživotnú prácu, prajem Vám z celého srdca, aby ste veľa rokov pobudli v zdraví a v šťastí medzi svojimi najdrahšími a medzi nami všetkými. Nech je váš život naplnený dobrým zdravím a spokojnosťou.“

Ing. Ján Šupica, starosta obce,
časť z príhovoru osláv Mesiaca úcty k starším

SEPARUJME BIOODPAD

Všetci občania našej obce majú možnosť vhodným spôsobom zbaviť sa bioodpadu. Určitá časť sa dá hospodárne využiť kompostovaním. Organické zvyšky môžeme po zbere úrody vrátiť zemi – živiteľke. Nepotrebná a neskladná časť bioodpadu, napr. veľké konáre, môžeme pripraviť na odvoz a ľudia na to určení sa postarajú o jeho uskladnenie. Oproti minulému roku sa situácia s pálením bioodpadu do určitej miery zlepšila. Ešte stále je niekedy cítiť, že „pálenie“ je neúnosné. Najmä keď sa do bioodpadu primiešajú plasty.

Prišla jeseň a lístia zo stromov bude pribúdať. Nebojme sa lístie z ovocných stromov použiť na kompost a lístie, ktoré nie je vhodné kompostovať, napr. z orecha, naplniť do vriec a nechať odviezť zbernou službou. Značnú časť bioodpadu tvorí pokosená tráva. Zbytočne ju nevyvážajme. Snažme sa využiť trávu na mulčovanie, čiže nastielajme ju pod kríčky ríbezlí, pod maliny, pod ovocné alebo okrasné stromy a kríky. Zabránilme tak vysychaniu pôdy a rastu buriny. Trávu môžeme použiť aj do kompostu, avšak potrebné je nechať ju zavädnúť – presušiť, aby nedošlo k hnilobnému procesu. Úplne nevhodné je dávať trávu a burinu do komunálneho odpadu.

Medzi bioodpad patrí: ovocie, zelenina, šupky, čajové vrecúška, odpad z verejnej zelene, lístie, tráva, záhradný odpad. Vďaka efektívnemu využívaniu bioodpadu môžeme znížiť komunálny odpad, čo znamená znížiť náklady na zber a odvoz odpadu a ušetriť financie použiť na zmyslupnšie činnosti v našej obci.

Chceme sa poďakovať všetkým, ktorí nakladajú s odpadom ohľaduplne, ktorým nie je ľahostajné životné prostredie a záleží im aj na dobrých susedských i medziľudských vzťahoch.

poslanci OZ

Na jednej strane láska k ľudovej piesni, zvykom a tradíciám a na strane druhej zodpovednosť, disciplína a vytrvalosť. To sú črty členiek ženskej speváckej skupiny Vidovenky. Svedčí o tom aj štrnásť rokov ich aktívnej činnosti. Hoci sú to ženy v zrelom veku, nechýba im temperament. Spievajú pre svoje potešenie a plným priehrším ho rozdávať svojim poslucháčom. Často sa stáva, že uprostred vystúpenia roztlieskajú hľadisko. Poznajú ich v celom Novohradskom regióne aj v zahraničí. Opätovne ich pozývajú na festivaly, obecné oslavy aj súkromné akcie. V septembri sa zúčastnili na prehliadke regionálnych folklórnych skupín vo Vidinej, kde získali zlaté pásmo s postupom na krajskú

prehliadku do Slovenskej Ľupče. Tu spevácky výkon Vidoveniek podporili tri mladé speváčky z folklórneho súboru Ipeľ. Nemalú zásluhu na úspechu má aj harmonikár, pán Miroslav Melicherčík, z Filákov – Biskupíc. Pásmo novohradských piesní „Na páračkách“, ktoré pripravila pani Marcela Janštová, zaujalo a bolo ocenené strieborným pásmom.

Poďakovanie za podporu patrí Obecnému úradu vo Vidinej, ktorý Vidovenkám poskytuje miestnosť na nácvik a tiež finančnú podporu pri dopĺňaní krojovej výbavy.

Viera Kamenská, vedúca súboru Vidovenky

Oznamy pre našich menších a najmenších

• 10. decembra 2016 – Mikuláš
Aj tento rok k nám zavíta dlho očakávaný Mikuláš. 10. decembra sa stretne so svojimi pomocníkmi so všetkými dobrými deťmi v Kultúrnom dome vo Vidinej. Príspevok na sladkosti do balíčka pre všetky dobré deti môžu rodičia a starí rodičia zaplatiť na obecnom úrade do 25. novembra 2016.

• Milé detičky a mamičky, všetky ste srdečne vítané v našom detskom klube Ježko vo Vidinej, ktorý bude aj v nasledujúcom období stále otvorený denne od 9 hod - 12 hod. V popoludňajších hodinách podľa dohody.

Príjemné prostredie v ktorom sa zabavia vaše deti a vy si môžete príjemne posediť. Radi vám poskytneme miestnosť a priestory klubu aj na rôzne stretnutia, či detskú oslavu!

• V októbri 2016 sa konala v zasadačke kultúrneho domu Burza detského oblečenia, hračiek a potrieb pre deti. Rodičia si prišli nakúpiť oblečenie i iné detské potreby pre deti, ale i popredať čo už ich deti nepotrebujú. Ďalšia burza detského oblečenia a potrieb pre deti sa plánuje v jarných mesiacoch budúceho roka. Bližšie informácie o konaní burzy budú včas zverejnené prostredníctvom webovej stránky, obecného rozhlasu a informačných tabulí.

• Vidinský detský folklórny súbor Konôpka srdečne privíta každý štvrtok všetky detičky čo radi tancujú, spievajú a hrajú sa. Krúžok sa koná v sále kultúrneho domu vo Vidinej každý štvrtok o 17.00 hod. Prídte medzi nás, bližšie sa najkrajšie sviatky roka s krásnymi vystúpeniami. Teší sa na vás Marcelka Janštová a Viera Kamenská.

Ing. Ján Šupica, starosta obce

Celovečerný historický film

MEČ A KRÍŽ

V predvečer „Rozlúčky s letom“, v piatok 26.8. sa v KD vo Vidinej premietal historický film MEČ A KRÍŽ. Režisér a scenárista Juraj Tomiš z Kalinova ho nakrútil v Novohrade spolu s amatérskou skupinou nadšencov. Okrem Juraja tvorili skupinu Erik a Viktor Megyesiovci z Buzitky, Andrej Gibala s Borisom Gibalom z Utekáča. Na výrobe filmu sa podieľalo približne 45 ľudí.

Dej sa odohráva roku 1306. Hlavnou postavou je rytier, ktorý sa vracia domov, do Francúzska, z bojov vo Svätej zemi. Netuší, čo ho doma čaká. Jeho majetky prepadli cirkvi, je v ohrození života, rovnako ako jeho sesternica bylinkárka, ktorú obvinili z čarodejníctva. Meč a kríž je vymyslený príbeh.

Snímka vznikala na viacerých miestach regiónu, najmä na Belinských skalách. Hradné priestory poskytli hrady Šomoška a Bzovík, interiér natáčali v Zelenom mlyne v Ožďanoch – opátova miestnosť, krčma a improvizovaná tržnica. Scény v prírode vznikali najmä na Budinej a v Utekáči. Stredoveké oblečenie a zbrane si vo veľkej miere vyrábali svojpomocne. Vo filme si zahralo aj šesť hercov Divadla B.S. Timravy v Lučenci.

Autor Juraj Tomiš: „Mal som to v hlave už dávno. Pozbierali sme sa piati kamaráti a pustili sa do práce. Všetci sme zaničení pre históriu, šermovanie, jeden z nás má kone a spolu s bratom vyrábajú historické zbrane. Zbroj, drôtené košeľe a kožený odev si každý vyrábala ako vedel. Časť oblečenia zhotovil Boris Gibala. Šit' pomáhala aj moja mama, meče som vyrábala aj ja.“ **Zdroj: Internet**

Z činnosti klubu dôchodcov

Letné počasie bolo priaznivé na to, aby sme sa stretávali nielen v našom klube v kultúrnom dome, ale navštívili sme aj miesta za hranicami obce.

V júli sme sa rozhodli povyhrievať si kosti v na termálnom kúpalisku Novolandia v Rapovciach. Dopravu nám zabezpečil obecný úrad.

Otvorenie synagógy priťahlo aj nás. So záujmom sme si vypočuli odborný výklad lektorky o histórii stavby, o ľuďoch, ktorí ju naprojektovali, postavili a o ľuďoch, ktorí sa v nej modlili. Hoci sa do týchto priestorov zmestí tisíc ľudí, mnohí sa sem do tejto svätyne nikdy nevrátili. Symbolické kamene ovité mosadzným drôtom rozprávajú o smutnej histórii židov. Po prehladke synagógy sme sa prešli do mestského parku a pokochali sa krásou Rozprávkového lesa, v ktorom sú zakliate rozprávkové bytosti – drevené sochy. Pri kávičke, či pivku sme si oddýchli, prehodili slovo – dve o tom, čo sme videli. Ďalší týždeň sme si naplánovali prehliadku Haličského zámku. So záujmom sme si prezreli okolie, vstupnú časť s fontánou, fajčiarsky salónik, veľkolepé nádvorie, v ktorom je reštaurácia i kaviareň, vedľa salóna a salónik, kde je umiestnený obraz grófký v svadobných šatách. Dostali sme sa aj do kaplnky, ktorú nám predstavil pán Miroslav Janšto. Na chvíľu sme sa posadili do historických kresiel a so štipkou fantázie sa preniesli do grófskych čias a vychutnali sme si občerstvenie. Potom naša cesta pokračovala na cintorín k hrobke Forgáčovcov. Nazreli sme aj do jedného z najstarších kostolov v okolí - v Starej Haliči. Z úst mladého kantora a pána Janštu sme si vypočuli zaujímavý výklad o histórii kostola. Nezabudnuteľná je aj drevená zvonica, ktorá bola postavená bez po-

užitia jediného kovového klinca.

Aby naše dôchodcovské leto bolo naplnené všetkým, čo k letu patrí, zorganizovali sme si športový deň s opekačkou. A hoci sme s Ľubkou Horváthovou mali obavy, či sa do súťažii naši členovia zapoja, báli sme sa zbytočne. Všetci súťažili. Hádzali sme loptičku na cieľ, malé obrúče hádzali na kužeľe a najväčší zážitok bol z pomalého ping-pongu. Víťazi dvojíc postúpili do finále. Ceny sme mali krásne: zaváraniny, pár strapcov hrozna, vrecúško cibule, drobné pečivo... Nechýbal ani spev a svojou návštevou nás poctil aj starosta.

Milí naši spoluobčania, seniori! Príďte medzi nás, bude Vám veselo, obnovíte a prehĺbite priateľské vzťahy. Vaša jeseň života bude o čosi krajšia a plnšia. Stretávame sa každú stredu od 17.00 hodiny v kultúrnom dome v novozariadenom a vymalovanom klube. **E.Vi.**

OBCENÝ ÚRAD INFORMUJE

Od zateplenia stropu kultúrneho domu a výmeny jeho strechy si sľubujeme zníženie energetickej náročnosti budovy. Je to druhá fáza rekonštrukcie kultúrneho domu. V lete sme ho svojpomocne odvodnili a investovali sme iba do nákupu materiálu. Pracovali na tom zamestnanci i občania, ale ruku k dielu priložili dokonca aj poslanci. Vďaka odvodneniu môžeme začať využívať priestory v suteréne. V zime by v jednej miestnosti mal vzniknúť sklad pre dobrovoľných hasičov a v druhej posilňovňa. Opravu zrealizujeme opäť vlastnými silami, svojpomocne.

Na výmenu a zateplenie strechy kultúrneho domu žiadame prostriedky z eurofondov. V súčasnosti prebieha verejné obstarávanie. Projekt bude obec spolufinancovať piatimi percentami. Do práce by sa chceli pustiť na jar budúceho roka, ale všetko bude závisieť od toho, aké podmienky nám po podpise stanovia.

Žiadosť o dotáciu obec podala aj na komplexnú rekonštrukciu materskej školy. Projekt zahŕňa výmenu strechy, zateplenie fasády a výmenu kotlov. Žiadali sme tam viac ako 250-tisíc eur s 5-percentnou spoluúčasťou obce. V súčasnosti čakáme na výsledok.

Okrem podaných projektov sa snažíme na revitalizácii obce pracovať aj svojpomocne. V tomto roku sme svojpomocne spravili nové volejbalové ihrisko, vyrobili obecné lavičky, opravili časť výtlkov na cestách, opravili športový areál a interiér domu smútku. V týchto dňoch sme sa zapojili do výzvy na revitalizáciu zelených plôch, chceme skrášliť park pred kultúrnym domom. V budúcom roku plánujeme zrekonštruovať Ružovú ulicu, ktorá je posledná panelová v obci. Aj touto cestou chcem poďakovať poslancom v našej obci. Spolupráca medzi nami je na veľmi dobrej úrovni.

Starosta obce, Ing. Ján Šupica

Zlatá svadba vo Vidinej

Láska je váš vzácny dar, vaša veľká istota, tak nech vás stále sprevádza každým okamihom ďalšieho života. Pri príležitosti 50. výročia sobáša sme sa stretli 15.10.2016 v priestoroch obecného úradu, aby si manželka Kulichovci obnovili manželský sľub.

Touto cestou blahozeláme manželom Kulichovcom.

ROZLÚČKA S LETOM

Detský blok

Ťažko sa lúči s letom,
aj srdce oťažieva,
teplo z neho s lastovičkami
do teplých krajov odlieta.
Ešte nie, zostaň ešte chvíľu!
Rukami-nohami sa pevne držíš stromu
a nechce sa ti ešte spať.
Telo sa mení pri rozpučatej kráse,
dáš mi znamenie?
Musím ten boj o zmenu vzdať.

Posledný augustový víkend (27.08.2016) sa uskutočnili tradičné oslavy DNI OBCE VIDINÁ pod názvom ROZLÚČKA S LETOM, v rámci ktorých ste si mohli spolu s nami užiť zábavu, šport, varenie gulášu, a pre tých najmenších bola pripravená dráha s množstvom súťaží. Ako prekážková dráha, hod s pieskovými vrecami, hladný šašo, pavúčia sieť, stopová dráha, beh vo dvojici. Zabavil nás aj šašo Fifo, skákací hrad.

Reakcie detí na tento deň:

„AKO SA VÁM PÁČILO?“

BIBKA: Veľmi sa mi tam páčilo. Najviac sa mi páčila prekážková dráha.

JAKUB B.: Lišiak bol úžasný. Aj som ho pohladkal. Pavúčia sieť bola smiešna, páčilo sa mi keď sa s tade nevedeli deti vyhrabať :-D (smiech)

MIKINKO: Hladný šašo bol najlepší, bol fakt hladný. A tá pavúčia sieť, keď som sa do nej zamotal (smiech)

TAMI: Mne sa páčila pavúčia sieť a hod pieskovými vrecami.

VRATKO: Ja som prešiel všetkými prekážkami aj s bratom a sestričkou.

K. Úriová

ROZLÚČKA S LETOM

S letom sa lúčili aj folklórne skupiny FS Konôpka, FS Vidovenky a Folklórna skupina Škorec sa predstavila pásmom ľudových piesní. Okrem stálych členov sa na vystúpení zúčastnili aj najmenší členovia, ktorých k ľudovým tradíciám vedú rodičia či starí rodičia. Na harmonike účinkujúcich doprevádzal pán Suja a na heligónke pán Siman.

Folklórny tanečný spolok Lipa a tanečný spolok Pannónia (Budapešť a Kistárca) z Maďarska – oba súbory pod taktovkou umeleckého vedúceho, mestského poslanca Zsolta Szilágyiho, predviedli slovenské tance a piesne okorenené pravým maďarským temperamentom. FTS Lipa funguje s podporou Slovenského veľvyslanectva v Budapešti.

M. R.

Večerný program odštartovali naši mladí vidinčania – VAK (Vidincký amatérsky kolektív), ktorí si pripravili prevzaté slovenské piesne. Zožali obrovský úspech a boli vyzvaní aj na prídavok. Prajeme im veľa úspechov a vytrvalosť, aby sa tejto záľube neprestali venovať. Kiež by viac detí pristupovalo k veciam s takým nasadením a úsmevom.

S klasickými gitarovými štandardami v modernom prevedení sa na 12-strunovej akustickej gitare prezentoval Daniel Kalmár z Lučenca.

STRONGMAN SHOW – exhibícia Milan Šulan

Vystúpenie profesionálneho strongmana obsahovalo tri disciplíny merané na čas: prevrátenie 200 kg pneumatiky z traktora, mŕtvý ťah s autom a zdvihnutie kamennej gule zo zeme na plece. Touto disciplínou bol dosiahnutý nový slovenský rekord v priamom prenose. Po vystúpení si odvážlivci mohli vyskúšať všetky disciplíny, no nenašiel sa nikto, kto by Milana prekonal.

SAMUEL TOMEČEK & BAND

Známy slovenský spevák vystúpil so svojou kapelou. Po hodinovom meškaní a 20 minútovom ladení chalani predviedli koncert vlastných a prevzatých slovenských pesničiek. Znakom spokojnosti oboch strán boli dva prídavky a Samov tanec s fanúšičkami.

LEGEND ROCK

Pre vidinčanov známa formácia roztancovala aj premrznutých hostí, ktorí sa počas Tomečkovho koncertu neosmelili do tanca. Kapela odpálila vo veľkom štýle všetky známe slovenské a české rockové hity. Hrali mladým, starším a napriek chladu poslednej sobotňajšej noci pridávali pesničky aj na želanie. Ich koncert a zábava trvala do pol druhej rána.

M. R.

POĎAKOVANIE

Ako každoročne, aj tento rok sme sa chceli rozlúčiť s letom v našej obci. Zorganizovať a pripraviť akciu takého typu by nebolo možné bez pomoci. Do príprav sa zapojili hlavne všetci poslanci a zamestnanci obce, ale bez pomoci všetkých dobrovoľníkov, ktorých ste počas osláv zaiste videli a stretli, by sme to určili nepripravili. Dovoľte, aby som úprimne poďakoval všetkým tým, ktorí sa akýmkoľvek podielom zúčastnili na prípravách a organizácii osláv Rozlúčky s letom. Skutočnosť, že sa Vidinčania dobrovoľne, bez nároku na odmenu dokázali podieľať na prípravách osláv s minimálnymi dopadmi na rozpočet obce, považujem za veľkú vec. Aj touto cestou všetkým ďakujem.

starosta obce Ing. Ján Šupica.

30 rokov

klubu dôchodcov

Čas beží ako voda...

V máji uplynulo tridsať rokov od založenia klubu dôchodcov v našej obci. Myšlienka skrsla v hlavách štyroch kamarátov: Kuceja, Ambróša, Lenharta a Zvaru. V tom čase bola Vidiná mestskou časťou Lučenca. Na základe iniciatívy týchto štyroch ľudí Rada MsNV v Lučenci vydala Rozhodnutie o založení KD a Zväzu invalidov vo Vidinej. Klub sa zakladal pod záštitou p. Jána Jackuliaka, vedúceho Odboru sociálnych vecí a rodiny v Lučenci. On nás nasmeroval na pána Ernesta Dókuša ako na schopného a skúseného organizátora. Navštívili sme ho a po dlhom, ale naozaj dlhom presvedčaní, sa na funkciu predsedu dal prehovoriť. Uistovali sme ho, že mu budeme po všetkých stránkach pomáhať. Vznikla veľmi dobrá partia, ktorá spolu dokázala zorganizovať množstvo podujatí.

Členská základňa sa rozširovala, pribúdalo nových členov, a to nielen z Vidinej, ale aj z Lučenca. Počet členov sa pohyboval od 120 až do 150 ľudí. Takýto počet si vyžadoval na stretávanie veľké priestory. Schádzali sme sa v reštaurácii Novohrad, Hviezda, dokonca aj v rekreačnom stredisku Ružiná. Keď sme išli na zájazd, sotva sme sa pomestili do dvoch autobusov.

Potrebovali sme miesto na pravidelné stretávanie. Kultúrny dom ešte nemal vhodné priestory. Preto sme sa rozhodli, že si takého priestoru pod strechou KD vybudujeme. Opäť nám pomohol pán Jackuliak. Jeho pričinením sme získali finančné prostriedky a prácou našich členov Pazuchu, Lenharta, Kuceja, Macka, Kropáčovej, Ejbnerovej a ďalších, sme vybudovali a zariadili zasadačku a kuchynku. Do týchto miestností sa zaviedlo ústredné kúrenie s vlastnou kotolňou. Popri nás sa „zviezli“ športovci, lebo kúrenie sa zaviedlo aj do ich šatní. Kuričmi boli páni Macko,

Bakša, Lenhart. V nových priestoroch sa rozbehla činnosť klubu: organizovali sme prednášky, zábavy, krúžky... Nadviazali sme družbu s dôchodcami z Dunajskej Stredy. Navzájom sme sa navštevovali, vymieňali si skúsenosti a spoločné podujatia končili veselicoou. Klub dôchodcov žil vtedy veľmi intenzívne, veselo a družne.

Žiaľ, v roku 1989 som dostal infarkt a moje aktívne pôsobenie v KD sa skončilo. No aj dnes som hrdý na to, čo som spolu so svojimi druhmi vtedy dokázal.

Dušan Lenhart

Spomienky pána Dušana Lenharta,

narodeného v roku 1945

Rodičia.

Otec, Ján Lenhart, narodený v r. 1908 v Lovinobani sa dožil 80 rokov. V rodine bolo 6 detí. Môj otec pracoval najprv ako dedinský sluha v Lovinobani. Neskôr bol školník na ZŠ, dnes Cirkevná škola na Masarykovej ulici. Tam, v školníckom byte, som sa narodil. V roku 1951, po smrti starého otca z matkinej strany, sme sa presťahovali do Vidinej. Vtedy začal otec robiť na ČSAD strážnika. Keď už bol v dôchodku, pri-vyrábal si na JRD.

Matka, Elena Lenhartová, rodená Hašková, narodená v r. 1913 vo Vidinej. Súrodenci Mária, Elena, Júlia, Ján, Zuzana, Pavel (od skončenia vojny nezvestný). Mama robila farárom kuchárku a spomínala: „Na Veľký piatok je pôst, ale im som musela variť šunku.“ Ako kuchárka pracovala na viacerých miestach. Dôchodok si užívala s vnúčatami Mirkou a Duškom. Dožila sa 64 rokov.

Vo Vidinej sme bývali na hlavnej (Zvolenskej) ulici číslo 77. Na jednom dvore s nami bývali Čajovci. Susedovci poníže boli Haškovci a Blaškovci, povyše Júdovci (Kottmánovci), oproti Horváthovci. Čaja bol cestár. Krstná mama (mamina) Balážove bývala tam, kde teraz bývajú Jahodníkovci. Keď sa nám narodila Mirka v roku 1969, krstná mama nám doniesla v chrbtovom koši krapne a 20 korún. Krstný otec Baláž bol richtár. Možno aj jeho zásluhou dedinu počas druhej svetovej vojny nevypálili a Nemci nikoho nezastreli. V cintorínskej (Zelenej) ulici zastrelili Nemca, a preto všetkých Vidinčanov vyhnali za dedinu. Krstnému otcovi a farárovi sa podarilo Nemcov presvedčiť, že ich vojaka zastrelil Rus. Voľakedy sa mlátilo tam, kde je teraz senník, oproti krávinom. Pri mláťačke pracovalo 11 ľudí, (keď bol veľký stoh aj viac): na stohu štyria, jeden pri pleve, do bubna dával jeden, pri vreciach dvaja, podávač z voza a rozvážovač snopov jeden, jeden strojník, najčastejšie, Jóži báči, Major, hlavný stohmajster bol Doboš alebo Pali báči, Melicherčík.

Otec bol v ten deň na stohu. Videl ísť krstného otca s flintou a psami, zaľahol a mieril na zver. Takto ho videl otec zo stohu od mláťačky. Dlho nebolo počuť výstrel ani nebolo vidieť pohyb. Otec sa tam išiel pozrieť. Krstný Baláž bol mŕtvy. Potom otec išiel na bicykli do Lučenca. Ja som bol v Almáši (kopec pri starej škole) a otec mi kričal: „Krstný otec zomrel!“

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

FRANTIŠEK A AUGUSTÍN KUBÍNIOVCI

(dokončenie z predchádzajúceho čísla)

Študentské roky Kubínyiovcov

František a Augustín mali v detstve súkromného učiteľa – vychovávateľa Jána Rygóciho, ktorý sa vrátil zo štúdií teológie na univerzite v Jene. V rokoch 1808-1812 študovali na evanjelickom gymnáziu v B.Bystrici. Najväčší vplyv na rozvoj záujmov o prírodné vedy zanechal medzi študentami profesor A.K. Zipser. Bol známy tým, že v tom čase podnikal s chovancami výlety zamerané nielen na zber nerastov, ale aj na ich poznávanie. Spoluziakom Kubínyiovcov v B.Bystrici bol aj básnik Ján Kollár, ktorý zdôrazňoval potrebu poznávania slovanských literatúr a kultúr.

FRANTIŠEK KUBÍNÝI (1796 - 1874)

študoval na kolégiu v Debrecíne (1812-1815) geometriu, prírodopis, štatistiku, filozofiu a právo. Po štúdiách práva v Pešti vykonával právnickú prax v peštianskej stolici. Jeho úlohou bolo zhromažďovať zo snemov nariadenia cisára Františka Jozefa. Od roku 1824 pôsobil ako podnotár, notár a slúžny novohradskej stolice. V rokoch 1828-1836 bol hlavným slúžnym okresu Szécsény a pôsobil aj v Balassagyarmate. Rodný kaštieľ mal vo Vidinej a veľký dom so záhradou v Lučenci na Haličskej ul. Na majetku vo Vidinej hospodáril od roku

1843. Vyslancom novohradskej stolice na uhorskom sneme bol v rokoch 1836-1844 a 1847-1848. Počas maďarskej buržoáznej revolúcie vstúpil do domobrany, mal hodnosť kapitána a velil 120 vojakom. Po porážke maďarskej revolúcie v roku 1849 končí jeho politická kariéra a hrozí mu trest smrti. Po omilostení prijíma funkciu dozorcú slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v Pešti. Popri politickej a spoločenskej práci sa venoval aj prírodným vedám, archeológii, histórii, numizmatike a zberateľskej činnosti.

František Kubínyi patrí ku priekopníkom systematickej archeológie v Uhorsku. V roku 1832 vykonal prvé vykopávky v Novohrade na vrchu Hársashegy v Kisterenye. Ide o nálezy z doby bronzovej – úlomky z hlinených nádob, zbrane, zlaté predmety, spony, nite a pod. Z týchto archeologických nálezov môžeme nájsť exponáty aj múzeách v Londýne, Liverpoole a Kodani. Vo svojich článkoch referuje o nálezoch skamenelín z jaskyne Harmanec, o kostiach pravých cicavcov z Hajnáčky, o obrovskej skameneline ihličnateho stromu z Ipolytarnócu (dnešný geopark), spomína napr. zuby žralokov z Kalondy atď.

Mineralogická zbierka F. Kubínyiho pochádzala z celého Uhorska a bola zoradená podľa žúp. Najkompletnejšia bola zbierka z Novohradu. Vynikala zbierka opálov, porfírov a trachytov. Pri požiari Lučenca v roku 1849 bola väčšia časť zbierky zničená, ale i napriek tomu ju naďalej dopĺňoval. V roku 1865 ju napokon daroval Národnému múzeu v Budapešti. V nasledujúcom roku opisuje František náleziská hliny v Novohradskej župe a ich využitie v priemysle (tehliarske a keramické ily).

Zbierka morských mäkkýšov F. Kubínyiho pozostávala zo 600 kusov, medzi unikáty patrila kolekcia z Indie. Z historickej zbierky možno spomenúť aspoň niektoré exempláre: šabla francúzskeho kráľa Františka I., ostré dýky z čias cisára Žigmunda, staré uhorské šable, napoleónovské šable, úplná zbierka zbraní z Japonska, rádové železné košeľe z Uhorska, železná prilba (vrchná časť zo striebra) nájdená vo Filakove, turecké handžare (bodné a sečné zbrane), staré čabraky (prikrývadlá na kone), starodávny nábytok, zbierka starých hodínok, atď. František Kubínyi sa venoval aj zbieraniu kódexov knižnice kráľa Mateja.

AUGUSTÍN KUBÍNÝI (1799 - 1873)

tiež študoval na kolégiu v Debrecíne, kde sa okrem iného venoval aj matematike. Právo študoval na univerzite v Pešti, kde navštevoval aj prednášky z filozofie, botaniky, diplomatiky, numizmatiky a archeológie. Po ukončení štúdií práva, po krátkej praxi, pôsobil od roku 1821 v správe novohradskej stolice. Býval v kaštieli vo Vidinej. Od roku 1837 bol inšpektorom. Vedením Národného múzea v Pešti bol poverený od roku 1843 a pôsobil tu až do roku 1869.

Augustín Kubínyi bol ornitológom (náuka o vtákoch) a entomológom (náuka o hmyze). Venoval sa aj archeológii a botanike. Publikoval prácu o rastlinách na lokalite Pohorelá a Kráľová hoľa. Vo Vidinej napísal knihu „Jedovaté rastliny pre ľudové školy“, kde opisuje 47 rastlín a farebne vyobrazuje 28 rastlín a 8 jedovatých húb.

Kubínyiovcov spolupracovali s uznávanými botanikmi z Novohradu (napr. Ľudovít Pekár, ev.farár v Lučenci, Michal Szilnický, prof. ev.gymnázia v Lučenci a jeho žiaci Ján Fábry, botanik a Ján Kunszt, botanik z Lučenca) a tiež s významnými ornitológmi – Jánom Šalamúnom Petianom a Elekom Balogom z Lučenca, ktorý napísal encyklopedické dielo o ornitológii.

A. Kubínyi bol členom vedeckých spoločností v zahraničí. Spolu s bratom Františkom sa stali členmi Uhorskej akadémie vied a organizovali vedecký život v Uhorsku. Zomrel 19.septembra 1873 v Budapešti.

PARK pri kaštieli je našim kultúrnym aj historickým dedičstvom. Pochádza z konca 18.storočia a Kubínyiovcov ho upravili v prvej polovici 19.storočia. Na ploche 4 hektáre bolo začlenených 13 cudzokrajných stromov. V roku 1862 zaslal František Kubínyi Národnému múzeu rastliny prinesené z Turecka. Možno, že niektoré z týchto dovezených rastlín (okrasné kry, stromy...) rastú aj dnes v našom parku. Je na nás, v akom stave zanecháme oázu zelene a ticha, uprostred našej obce, pre naše deti.

S použitím literatúry –Jozef Drenko: Kubínyiovcia a Novohrad, Lučenc,1996.

spracoval M. Jeleň

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA SLOVA

Radost zo spoločného diela

Vážený pán farár, bratia a sestry, milí prítomní! Viete, aké je najväčšie bohatstvo každého ľudského spoločenstva? Odpoveď nie je ťažká. Je to schopnosť zísť sa. Vytvoriť nejaké spoločné dielo, z ktorého budú mať radosť všetci. Dni obce Vidiná sú toho dôkazom. Radujete sa, schádzate sa. Dokonca aj dnes večer pri týchto službách Božích. Verte, že je to taký malý zázrak, ktorý veríme, že sa nikdy nestratí. Vidím svojho suseda, priateľa a vôbec mi neprekáža, kto je, aké má zamestnanie. Dokonca neriešim ani to, v akého Boha verí alebo či vôbec verí. Je to veľká vec a možno si to dnes ani tak neuvedomujeme.

Bratia a sestry, dali ste týmto dňom aj nadpis. Rozlúčka s letom. Akési podakovanie za toto leto. Možno bolo pekné, možno menej, ale aj tak

vzdávame vďaka. Možno sa to nezdá, ale práve táto cesta je tá najlepšia. Nehľadať chyby, nedostatky, ale radšej dobro a vďačnosť. Aby spoločenstvo ľudí bolo úprimné a radostné, musí byť presiaknuté láskou a porozumením. Bez lásky by sa akýkoľvek Deň obce zmenil len na kultúrny zážitok. Bez lásky je všetko pochmúrne a hlavne plné nenávisti a hnevu. Kde však túto zázračnú lásku ziať? Pán Ježiš prišiel na túto zem, aby nás ju naučil skrze cirkev. Cirkev podporovali mnohí ľudia v minulosti. Aj tí, ktorí obývali tunajší kaštieľ. Kaštieľ má v tomto roku už 310 rokov. To je ovocie Božej lásky. Tomu nás chce naučiť aj cirkev. Modliť sa k Pánu Ježišovi je vyjadrenie túžby, aby láska medzi nami prevládala. Kto spieva na slávu Božiu, ten verí, že napriek mnohým ťažkostiam a neraz aj hnevu láska zvíťazí. To je náš sen, to je začiatok Božieho kráľovstva.

Bratia a sestry, želim všetkým krásne prežitie týchto dní obce. Nájdite krásu a lásku a Pán Boh si potom nájde aj vás. Netreba sa báť. Pán Ježiš je dobrý Boh, ktorý hľadá naše spasenie a záchranu. Len Mu stačí veriť, že láska je silnejšia ako hriech. Amen.

Michal Gubo, evanjelický a.v. farár, CZ Tomášovce

Kultúrny a duchovný odkaz p. grófký Hedvigy Asbóthovej

Drahi bratia a sestry, vo svojom príhovore som sa zameril nie na vonkajšie prejavy osláv histórie kaštieľa, ale skôr na duchovný odkaz majiteľov, ktorí v kaštieli žili. Z denníka pani grófký Hedvigy čítame:

„V lete 1889 sme začali hľadať usadlosť. Chceli sme niečo medzi Viedňou a Budapešťou, ale tamojšie nehnuteľnosti boli buď cenovo nedostupné alebo nevhodné. Náš realitný agent nám poslal ponuku na nehnuteľnosti v Trebeľovciach a na lazoch na ceste do Filákova a vo Vidinej. Trebeľovce a lazy boli priveľké a pre nás cenovo nedostupné, aj keď, čo sa týkalo polohy, boli veľmi výhodné. Vidiná sa nám pozdávala, čo sa týka veľkosti. Kvôli predaju bola záhrada pekne upravená a mne sa nehnuteľnosť Vidiná veľmi páčila. Tak sa začali jednanie vo veci predaja, ktoré úspešne skončili 25. júna 1890. V sále bola podpísaná kúpna zmluva, vyplatili sme potrebnú sumu, a tak sme sa stali majiteľmi Vidinej.“

Grófká Hedviga so svojim mužom veľa cestovala po svete. Niekoľko krát bola v Ríme na audiencii u pápeža. Bola veľmi nábožná, rada chodila na sv. omšu a s manželom i ku sv. spovedi. Božské Srdce mala vo veľkej úcte. Často sa k nemu modlievala, ba sa Mu aj osobne zaslútila: „Božské Srdce Ježišovo, ochraňuj ma, učni, aby sa tvoj božský obraz nikdy nevymazal z môjho srdca, aby moje srdce bolo také čisté a nevinné ako Tvoje.“ Aby sa ešte viac šírila úcta k Božskému Srdcu, dala spolu s manželom v rokoch 1907-1911 postaviť kostolík. Jej život bol presiaknutý živou vierou, hlbokou nábožnosťou a vernosťou v manželstve za každých okolností. Svedčí o tom aj skutočnosť, že v roku 1927 darovala celý kaštieľ Spoločnosti Božieho Slova. Prvého pátra Dreveka, ktorý tu bol lučeneckým kaplánom a potom rektorom, nazývala svojim synom a on ju oslovoval „Matka“.

páter Peter Vagaš, SVD

Vidinský šport

Počas letnej futbalovej prestávky ma oslovil p. starosta Šupica, a tak po vzájomnej dohode som prebral mužstvo dospelých vo Vidinej. Čas na prípravu vzhľadom aj na dovolenkové obdobie bol veľmi krátky. Naštastie som však niektorých hráčov poznal a bol som milo prekvapený záujmom o futbal ako zo strany vedenia klubu, tak aj hráčov. Tréningový proces hodnotím pozitívne, trénuje sa pravidelne s dobrou účasťou a cením si hlavne to, že hráči často po celodennej a namáhavej práci majú ochotu a chuť prísť trénovať. Mojou filozofiou je hrať kombinačný futbal, ktorý sa bude páčiť fanúšikom, a to sa snažím dostať hráčom do krvi. Myslím, že herne sme v jesennej časti až na nejaké dva-tri zápasy nesklamali a boli sme minimálne vyrovnaným súperom aj mužstvám z čela tabuľky. Výsledkovo už až taký spokojný nie som, lebo vzhľadom na vývoj niektorých zápasov, v ktorých sme mali navrch, ale ktoré sme nedokázali dotiahnuť do víťazného konca, sme mali mať o nejakých 4 až 5 bodov viac, čo by sa prejavilo aj v tabuľkovom postavení. V zápase si mnohokrát dokážeme vypracovať dostatok gólových príležitostí, avšak ich realizácia je neuspokojivá a v mužstve chýba vyslovený strelec, hráč, ktorý dokáže premeniť šancu. Mužstvo však má svoju silu, o čom svedčí fakt, že dokázalo otočiť nepriaznivý vývoj zápasov, čoho príkladom je hlavne domáca výhra s H. Zalužanmi, kedy sme v polčase prehrávali 0:2 a dokázali sme zvíťaziť 3:2. Jesennú časť určite ovplyvnila aj zhoda určitých okolností, kedy mužstvo odohralo až 8 zápasov na ihriskách súpera, pričom 3. až 6. kolo za sebou. Myslím, že sa tu dala dokopy dobrá partia, čo je veľmi dôležité, a ak by sa káder doplnil o nejakých 2-3 hráčov, mohlo by to byť v jarnej časti ešte lepšie. Každý hráč dostal šancu a myslím, že nikto nesklamal. Veľmi ma mrzí vážne zranenie nášho kapitána a manažéra v jednej osobe Peťa Šupinu, ktorý odvádzal kus dobrej roboty ako na ihrisku, tak aj v realizačnom tíme. Touto cestou mu prajem skoré uzdravenie a skorý návrat na trávniky. Záverom by som sa chcel poďakovať aj p. starostovi a realizačnému tímu klubu, pretože vzhľadom na dnešnú situáciu vo futbale a celkovo v športe sa vo Vidinej robí futbal na veľmi slušnej úrovni. Čo ma však mrzí, je slabá návštevnosť na domácich zápasoch, a týmto by som rád pozval fanúšikov, aby prišli povzbudiť chlapcov, pretože ešte z vlastnej hráčskej kariéry si pamätám, že tu bývalo búrlivé prostredie a bol by som rád, keby sa tieto časy vrátili.

Trenér Zoltán Béres

1	FK Buzitka	13	11	1	1	49:9	34	13	62.25
2	MŠK Podrečany	12	11	1	0	39:10	34	16	62.57
3	TJ - FK Stará Halič	13	9	0	4	40:18	27	6	63.25
4	Cinobanský športový klub	11	7	0	4	29:17	21	6	63
5	ŠK 1. FC Lovinobaňa	13	6	1	6	25:33	19	-2	63.5
6	OŠK Biskupice	13	6	0	7	27:21	18	0	59.5
7	TJ "Slovan" Hrnč. Zalužany	13	5	3	5	23:19	18	0	59
8	OŠK Uhorské	12	5	2	5	25:26	17	-1	64.21
9	TJ Družstevník Mýtňa	13	5	1	7	22:22	16	-5	61.5
10	TJ Štart Kokava nad Rim. B	11	5	1	5	26:29	16	-2	63
11	ŠK Slovan Vidiná	13	4	4	5	21:27	16	1	57.25
12	Klub ŠK L+M AQUA Rapov.	13	4	3	6	25:35	15	-6	56.25
13	TJ Slovan Halič	13	0	2	11	12:48	2	-16	67.75
14	OŠK Boľkovce	13	0	1	12	6:55	1	-20	59.75

Výsledky po 13.kole.